Ч. 157. Второк 15 (28) липня 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(До ситуациї. — Король Едвард VII в Ірляндиї. — Похорон Папи Льва XIII).

Австрийский міністер торговлї, котрий онегди виїхав був з референтами до Будапешту, аби з угорским міністром торговлї обговорити деякі позициї митової тарифи, котрі митова комісия австрийского парляменту відкинула, або заквестіонувала, вже вернув з Будапешту разом зі своїми секцийними шефами. Причиною наглого повороту мала бути заява угорского міністра, що Угорщина уважає тарифу яко цїлість, котра лише в цїлости може бути принята або відкинена. Нових переговорів в справі тарифи, чи то в цїлости, чи над поодинокими єї уступами, угорске правительство не гадає розпочинати. — Становище угорского правительства зрозуміле, бо митова комісия угорского сойму приняла без зміни і хоче, аби те саме зробив австрийский парлямент. Маючи тарифу полагоджену у себе, угорске правительство не має охоти розпочинати на ново переговорів. Угорске правительство тим більше не може бажати собі нїяких змін в тарифі, бо справа, котра на Угорщинї є майже полагоджена, прийшла би на ново на дневний порядок і торг зі сторонництвами розпочав би ся на ново.

Дня 19 с. м. анґлїйский король розпочав свою подорож по Ірляндиї. Цїлию подорожи було з'єднати для себе серця Ірляндцїв при помочи ріжних фестинів, людових забав і т. д., в котрих король мав також брати личну участь. Смерть Папи попсувала цїлий плян, о стілько що в крайно католицкій Ірляндиї треба було зрезиґнувати з всїх забав. Подорож обмежає ся тілько на обіздцї, на приниманю депутаций. Але і смерть Папи використовує король в тій цїли, аби приєднувати собі католицке населене Ірляндиї, бо при кождій нагоді говорить о Папі. На ту подорож вибрав собі король найдогіднїйшу хвилю. Іменно як раз день перед єго виїздом до Ірляндиї анґлїйский парлямент скінчив наради над предложенєм, уможливляючим Ірляндцям набуване землї. В Льондонї нарочно устроєно так, що голосоване над законом відбуло ся в хвили, коли королївска пара станула на ірляндскій земли. Подорож по Ірляндиї буде тревати до 1 серпня, а закінчить ся в містї, де полковника Лїнча засуджено на смерть за єго участь в бурскій війнї. Король змінив кару смерти на вязницю. Здогадують ся, що для приєднаня Ірляндцїв, король помилує цїлком Лїнча.

В суботу по полудни відбув ся похорон Папи Льва XIII. Тїло перенесено на середину каплицї Пресьв. Тайн. Около год. 5 папскі жандарми і ґвардия уставили ся рядами в церкві сьв. Петра, відтак отворено двері до церкви від сторони захристиї, перед котрою ждало кілька тисячів осіб. Для дипльоматичного тїла і для римских богатших родин уставлено кілька трибун. О годинї 7 вечером церков заяснїла електричним сьвітлом. Кардинали зібравши ся в каплици del Coro, вийшли процесиєю до церкви в супроводі папских достойників і швайцарскої ґвардиї і уставили ся по обох сторонах катафальку. Відтак появила ся капітула з вел. сповідником на чолї, держачи в руках запалені сьвічки і удали ся з захристиї до каплицї Пресьв. Тайн. Там декан капітули покропив тїло і відспівав похоронний псалом. Відтак перенесено тїло Папи до каплицї del Coro Участники походу уставили ся в приписанім порядку, а тїло Папи уставлено по серединї каплицї лицем до престола. Двері каплицї замкнено. Сьпіваки замовкли, а декан капітули покропив тїло сьвяченою водою. Відтак ґвардисти пiднесли тїло з марів і уложили єго до домовини з киприсового дерева, вибитої червоним аксамітом. Заки домовину замкнено, ґр. Печчі, кн. Роспільозі і команданти швайцарскої ґвардиї поцїлували ноги Папи. Ту домовину вставлено до другої оловяної і щільно віко залютовано. На віку уміщено напись, подаючу вік Папи, лїта єго панованя і день смерти. Вкінци оловяну домовину вставлено до третої деревляної, на віку котрої був вимальований герб Папи. По послїднім посьвяченю тїла винесено тїло з каплицї і перенесено до похоронної нижи в церкві сьв. Петра, котру відтак замуровано. Кардинали і публика

---

32)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(З анґлїйского — **А. Серджента**).

(Дальше).

Джессі відвернула ся і скоро убрала капелюх і хустку. Хоч їй серце пукало, то Юрий не довідав ся о тім, бо не давала знаку свого зворушеня і спокійно слухала, як він видавав їй прикази, який папір має купити.

Прикази виповнила дуже скоро і приглядала ся Юрієви з боку між тим, як він писав.

— Маєш марку? — спитав.

Нї, она забула на марку. Він опустив ся на подушку і єму вирвало ся слово нетерпеливости. Коли він вбив собі в голову, що щось має зробити, то не міг стерпіти нїякої проволоки.

— Маю взяти лист і купити марку?

— Нї — відповів він — менї прийшло щось лїпшого на гадку. Маєш гроші?

— Трохи. То твої — що я взяла від тебе — відповіла зупиняючись.

— Маю ще вісїм або девять шилїнґів.

— То вистане; ми — я від нинї буду мати більше гроший. Іди, возьми собі фіакра і їдь після тої адреси. Ти видиш, де то є Кінґ Стріт, Ковен Ґарден. Попроси того пана, Фільда. Дай єму лист і коли можливо, приведи єго зараз сюди. Не потребуєш казати єму твого, чи мого назвища. Розумієш?

— Ах, Юрий, Юрий, що ти хочеш зробите?— сказала Джессі, заломлюючи руки і поглянула на него з широко отвертими очима.

— Нїчого — цїлком нїчого. Ти скоро о тім довідаєш ся — відповів роздразнений. — Не потребуєш бояти ся — ти дістанеш своє.

— Ах — о тім я не думала — відповіла Джессі, зойкнувши.

— Тепер не можу запускати ся в нїякі розмови. Мушу поговорити з паном Фільдом, заки рішу ся, що маю робити. Іди скоро, я хотїв би чим скорше бачити ся з ним.

Він знов упав немов обезсилений в подушки, а Джессі скоро одївала ся, аби зробити по єго воли, хоч від страху і жалю серце єї щеміло.

На улици взяла фіякра, як він їй приказав і поїхала після поданої адреси. Там заплатила візникови і вийшла по кількох східцях до ошклених дверий якогось великого дому. Побачила перед собою велику ляду, а за нею молодого купчика. Несьміло спитала єго о пана Фільда.

— Пан Фільд? — сказав молодий чоловік здивований. — Так, він дома, але — занятий.

Джессі не виглядала по правдї на особу, котрій би шеф великої фірми мав оказувати надто велику чемність.

— Чи маєте до него яке порученє? — спитав молодий чоловік.

— Маю лист — відповіла Джессі несьміло. — Але менї здаєть ся, що мушу єго до власних рук доручити.

Молодий чоловік вагував ся хвилину, а відтак пішов до сусїдної комнати, аби — як здавало ся — порадитись з якимсь старшим товаришем. Вернув в товаристві якогось старшого пана з сивими заличками і трохи згорбленого. Джессі мимохіть відчула до того чоловіка довіря.

— Я Фільд — сказав він і поглянув на Джессю поважно. — Маєте до мене яке дїло?

Она подала єму лист.

Він поглянув ще на неї уважно і роздер куверту. Скоро переглянув лист, скрикнув тихо і знов поглянув на Джессю.

— Прошу, ходіть сюди — сказав і пійшов наперед до малої комнати, куди она увійшла за ними.

— Тепер — сказав він, глядячи на неї остро — скажіть менї, хто дав вам той лист?

— Я не повинна би вам нїчого говорити — відповіла Джессі — я мала приїхати з вами, колиб ви схотїли пійти зі мною.

— Тут подана адреса „Міль Стріт". Чи то не єсть тота улиця, на котрій перед кількома тижднями убито якогось Стефана Ера?

Джессі здрогнула і ледве чутно відповіла:

— Так.

вийшли з церкви, де лишила ся лиш родина Папи, кількох ґвардистів, заступники капітули, нотар і кілька инших осіб аж до цілковитого замкнення нижи, на котрій уміщено напись Leo P. P. XIII.

Новинки.

Львів дня 27-го липня 1903.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** перенесла Йос. Сендецкого управителя школи в Підгайцях до Чесанова, Мих. Корделївну учит. в Козьовій до Коростова, Франца Домбровецкого учит. в Середнїу Селї до Угерцїв мінеральних. — Перенесла в стан супочинку учителїв: Вал. Козубску в Рогатинї, Юл. Фуссївну в Яворові, Вол. Говдунову в Манастирци, Тому Бляшкевича в Бережанах, Тад. Островского в Скоморохах, Дамяна Ляшевича в Петликівнях. — Краєвий видїл на внесене кр. ради шкільної уділив на 1902 р. з фонду шкільного між иншими отсї безповоротні запомоги на будову шкіл: в Посадї новоміскій (Добромиль) 600 кор, в Черлянах (Городок) 300 кор., в Челюсници (Ясло) 500 кор., в присїлку Зади к. Воловї (Самбір) 600 кор.

— **З краєвого Видїлу.** На місце члена кр. видїлу Меч. Онишкевича, котрий виїздить за відпусткою на місяць серпень, покликано заступника п. Яна Тшецецкого до веденя санітарного бюра.

— **Іспит зрілости** в реальній школї в Станиславові покінчив ся дня 10 с. м. Іспит здали: Стеф. Брила (з відзн.), Бол. Чедековский, Ром. Чижовский (з відзн.), Володим. Деконьський, Н. Фаєр, М. Флїнтенштайн, Каз. Гайковский, Макс. Грицко, Н. Гехт, Каз. Гробонї, Рудольф Іванчук, Каз. Яцковский. Йос. Ляц, Авг. Кантор, Лев Мартинець, Ол. Ростковнч, В. Савчик, Гв. Шпилька, М. Штенцель, В. Шрагер, Вар. Токарский, Й. Вайсгавс, Антін Волошиньскій, Ол. Затварницкий, К. Зарваніцер (з відзн.) і А. Гасклер (екстер.) 6 абітуриєнтів одержало поправку, а 3-ех репробовано на рік.

— **Огнї.** В Новосичах, повіта самбірского, вибух оногди грізний пожар, котрий за годину знищив 16 господарских загород вартости 11.300 корон. Огонь виклнкали діти, бавлячись сїрничками. — В Вишнївчику, пов. підгаєцкого, вибух дня 21 с. м. огонь в стодолї одного господаря і при сильнім вітрі перекинув ся на сусїдні хати. Згоріло 21 хат і около 50 господарских будинків, а 35 родин остають без стріху. Жертвою огня упало богато домашної знадоби, торічні запаси збіжа, богато дробу і кілька штук безрог, а кільком господарям згоріла також готівка кількасот корон, котру не мож було уратувати. Загальна шкода виносить 52.000 корон, а обезпечена була лиш на 17.000 корон. — В Східници, пов. дрогобицкого, вибух дня 20 с. м. огонь і знищив копальню нафти разом з будинками та машинами Сруля Ґоттесмана, мешкане Бакенрота і С-ки і топнярку воску Інґбера. Загальна шкода виносить около 80.000 кор., а була обезпечена на 74.600 кор. Огонь був імовірно підложений.

— **Земля на продаж.** В селї Гартфельд коло Речичан в городецкім повітї є 50 господарств на продаж з вільної руки. Господарства належать до нїмецких кольонїстів, що переселюють ся тепер у Нїмеччину і суть знаменито загосподаровані та з дуже доброю землею. Кожде господарство обнимає менше-більше по 18 моргів землї з будинками, а до господарств привязане також право поберу з громадского лїса. Господарства ті продають ся по 250—300 зр. за морґ разом з будинками. Близших інформаций уділяє парох Речичан о. Евдоким Васильчак, а найблизша зелїзнична стація Каменобрід коло Городка, віддалена всього на 3 кільометри.

— **Нещаслива пригода.** З Вижницї (на Буковинї) пишуть: Дня 21 с. м. лучила ся тут така пригода: Панна Мізера, дочка офіціяла почтового зі Львова, учениця VI гімн. кляси, вийшовши на гору „Лпсу“ (зараз за містом) станула неосторожно ногою на якусь широко ростучу ростину, думаючи, що під нею є ґрунт, і сточила ся стрімголов у безодню до потока Випенки з висоти кількадесять метрів. Нещасна потовкла ся так, що тїло представляє одну велику рану, волосе здерте зі шкірою від карку аж до чола. Лежить без памяти під доглядом матери, а лїкарі докладають всїх сил, щоби уратувати її жите.

— **Вибух Везувія.** Везувій вибухає від кількох днїв знову дуже сильно; з кратеру єго пливе величезна струя ляви в сторону як Помпеї і Боско Реале. Струя ляви есть в горі на 60 метрів широка, вкрита зверха жужлевою шкаралупою і висока на 5 до 12 метрів Она сунє ся зі скоростию 6 метрів на мінуту і нема обави, щоби могла наробити якоїсь шкоди. В 1872 р. плила лява одного разу з такою скоростию, що люди, котрі вийшли дивити ся, не мали часу втечи і лява 20 з них залила і спалила.

— **Пес оборонив.** Сими днями вийшла була в Парижи молода панна на прохід в сторони за містом, де вже доми дуже далеко один від другого та взяла з собою лиш великого пса. Нараз якийсь волоцюга, що від довшого часу іщов слїдом за нею, приступив до неї з ножем в руцї і хто знає, чи не був би їй смерть зробив, як би не пес. Панна в страху стала втїкати, закликала ще пса на поміч, котрого волоцюга мабуть не видїв. Пес тодї кинув ся з такою силою на волоцюгу, що той перепуджений перевернув ся і не міг нїяк боронити ся, бо що рушив ся, то пес ловив єго за горло і мало що не загриз. Тимчасом на крик панни надбігли два поліцияни і увільнили волоцюгу від пса та арештували єго.

— **Портрет королевої Драґи.** З Білграду доносять, що якесь анґлїйске товариство дає сербскому правительству 8.000 франків за портрет королевої Драґи, що висїв в спальни королевої, а котрий підчас катастрофи офіцири шаблями попробивали.

— **Народне шкільництво в Австриї.** Центральна статистична комисия оповістила сими днями висліди спису всїх народних шкіл в Австриї з дня 15 мая с. р. Довідуємо ся звідси передовсїм, що число народних шкіл в австрийскій монархії зросло від 1850 до 1900 року з 12.784 на 20.442. Всї краї загалом виказують значний приріст, з виїмком Тироля, де число шкіл за тих 50 лїт навіть зменшило ся. На 100 народних шкіл в Австриї припадає 39·9% на школи з викладовим язиком нїмецким, 53·6% на язики славяньскі, 4% на італїяньский, а 2·8% на язики мішані. Чехія має 57·4% шкіл чеських, а 42·6% нїмецких, Моравия аж 70·1% чеських, а лише 29·7% шкіл нїмецких. В Галичинї є польских шкіл 51·1%, руских 42·4%, а 5·9% мішаних. Буковина має 39·4% руских, 33·1% румуньских, 19·7% мішаних, 66½ нїмецких і 0·9% мадярских. Статистика стверджує, що число нїмецких та італїяньских шкіл зменшує ся постійно. Зате число шкіл славяньских зросло від 1880 року з 43·6% на 50%. Число учителїв виносило в 1900 р. 53.070, учительок 22.466, отже разом находить ся в Австриї 75.506 учительских сил. Більше учительок чим учителїв виказує лише Триєст. В Галичинї і Тироля число учительок є майже рівне. Річний дохід незше 600 корон побирало 496 учителїв і 1566 учительок а дохід від 600 до 1200 корон побирало 12.624 учителїв і 6.989 учительок. Більше як 2000 корон стверджено у 11.768 учителїв і 1926 учительок. Вкінци годить ся замітити, що число учительок зросло в послїдних 20 роках з 18% на 27%.

— **Европейский культурник.** В місті Варі в Італії коло Мілєно сидить замкнений в арешті бувший поручник від піонїрів Модунно підозріний о то, що забив свою жінку. Слїдство ведене в сїй справі викрило богато злочинів, яких допускав ся Модунно в Хінї підчас походу Европейцїв против хіньскої держави. Жовніри, що тодї під ним служили, так розповідають: Модунно нападав нераз в ночи на доми богатих Хінцїв і рабував. До домів добував ся або хитрим способом або таки розбоєм. Найбільше рабував він в Паотинґфу. Коли зажадав гроший, а єму не хотїли дати, то казав своїм людем увійти до хати з наложеними баґнетами і бити Хінцїв. Коли то не помогло, то він сам

Пан Фільд задзвонив і велїв покликати фіякра, котрий по кількох хвилях заїхав. Відтак порушенем руки попросив Джессю, аби ішла наперед. Але Джессї вагувала ся

— Я поїду омнїбусом — сказала несьміло.

— О, нї. Ви знаєте мешкане, правда? Я вас буду потребувати, аби ви показали менї дорогу. Поїдемо сейчас разом — відповів Фільд.

Так поїхав він і Джессї до Уайтчепель. Джессї втиснула ся в кут воза і дивила ся своїми великими, сумними очима перед себе. Пан Фільд, також задуманий, опустив голову і глядів в долину, не відзиваючись.

Коли приїхали на місце, провела Джессї гостя мовчки на гору до комнати Юрия. Она замітила, що пан Фільд зі страхом подав ся назад, коли єго погляд упав на пусту, маленьку і убогу комнатку; она відчула відразу і співчутє в єго голосї, коли він скрикнув:

— Юрий, бідний мій хлопче, яким сьвітом попав ти сюди?

Юрий, що сидїв просто в ліжку, неоголений, помарнїлий, блїдий як смерть, немов би стояв над гробом, кинув на него рукою, аби мовчав.

— На хвильку — сказав. — Джессю, вийди з комнати і замкни за собою двері.

Джессї покірно послухала. В сїнях сїла на сходах, закрила лице руками і гірко заплакала.

10.

Минула може година, заки пан Фільд вийшов знов з комнати. Задержав ся, коли побачив єї скулену на сходах і зі співчутєм поглянув на неї.

— Люба дитино — відозвав ся — не сумуйте так. Ідїть знов до — него і робіть для него всьо, що можете, заки він не відїде.

Джессї відоймила руки від лиця і блїда засумована поглянула на него:

— Він — відїздить? — спитала.

— Як буде єму лїпше, то очивидно відїде. Чейже не гадаєте, аби він все тут мешкав. Ідїть лиш зараз до него; він мусить покріпити ся. Гадаю, що дасте єму всьо, що схоче.

— Він нїчого не хоче — шепнула она тихим голосом.

— Ах, то злий знак. Але в здоровійшім мешканю прийде він скоро до здоровля. Такої дурної примхи не бачив я ще в моїм житю — промовив пан Фільд до себе, сходячи зі сходів.

Джессї глубоко відотхнула, коли він відійшов. Відтак зірвала ся, аби знов увійти до комнати, з котрої єї прогнано, хоч як правдива женщина відчувала гордий опір, аби входити там без попередного запрошення. Застала Юрия вправдї дуже блїдого і ослабленого, але цїлком спокійного і забрала ся сейчас до приладженя обіду, котрого він, як она знала, дуже потребував. Взяв страву з її рук без відрази, яку оказував послїдними часами, але її впало в очи, що старав ся оминати єї погляд і що був ще більше мовчаливий і задумчивий як звичайно.

Коли з'їв, лежав хвилю мовчки, але коли сумерк почав заглядати до малої, темної комнатки, зірвав ся і сказав:

— Джессю, маю з тобою поговорити.

Она сейчас пізнала, що тепер западе єї засуд. Єї серце почало голосно і тревожно бити; она хвильку стояла тихо, відтак поволи приступила до ліжка.

— Сїдай — сказав Юрий голосом, в котрім пробивав ся: холод і вічливість. — Не можу говорити, коли стоїш.

Она спокійно сїла і положила руки на колїна. Юрий кинув на неї короткий, слїдячий погляд, немов би недовіряв тій нежиданій покірности, а відтак відозвав ся:

— Ти, здаєть ся, знаєш, длячого я велїв просити до себе пана Фільда?

Джессї заперечила головою.

То мій старий приятель і я знав, що можу на него спустити ся і звірити ся перед ним — бодай по части. Я — очивидно не сказав єму всього, але все таки богато. Він обіцяв мою тайну задержати.

— Яку тайну? — спитала Джессї напяженим голосом.

— Тайну мого побуту тут. Чи ти гадаєш, що я хотїв би, аби цїлий сьвіт знав, де я в послїдних тижднях був? Він гадає, що я цїлий

бив шаблею, аж биті сказали, де сховали гроші. Одного разу впав він був до дому двох богатих Хінців, рідних братів. Коли они не хотіли видати гроші, казав Модунно вивести їх до города і там викопати глубоку яму. Відтак казав одного з братів вкинути в яму і засипати камінєм аж по груди. Коли братя і тоді не хотіли сказати, де поділи гроші, то він так само закопав і другого брата та загрозив, що їх таки живцем закопає, скоро не скажуть, де знаходять ся гроші. Аж тоді сказали братя, де сховали гроші, і там знайдено дві посудини повні золота. Модунно бив також і своїх власних людий та збиткував ся над ними. Коли в ночи вибирав ся на розбої, то брав з собою на віз скринку, в котру ховав забрані гроші і дорогоцінні річи. По походї привіз він до Італії 18 куфрів повних золотих і срібних та всіляких дорогоцінних хіньских річий. — Видко з того, що вісти о розбоях, яких допускали ся в Хині „культурні“ войска европейскі, були таки правдиві.

— **Неаби який жолудок.** В Академії медицини в Парижи показувано на послїднім засїданю молодого сїльского паробка, котрий може сьміло повеличати ся своїм жолудком. То було в маю, коли він прийшов до париского шпиталю і жалував ся там, що єго болить щось під грудьми. Др. Лероа, котрий підняв ся єго лїчити, не міг довго зміркувати, що було би недужому і аж чотирнайцять днів опісля обмацуючи місце, де жолудок у недужого, домацав ся чогось твердого. Дня 25 червня, по більше як чотирох недїлях від вступленя до шпиталю, треба було приступити до операциї і розрізати жолудок молодому селянинови. Зараз за першим прорізом видобув лїкар з жолудка дві ложочки від кави, котрі аж чорні зробили ся. Лїкар зміркував зараз, що то ще не все, бо жолудок був вздовж як би страшно здутий, мов би чимсь в серединї напханий Він різав дальше і добув знову: за одним разом три дальші ложочки від кави, відтак знов три одну по другій, разом вісім ложочок від кави, з котрих три були на 14 до 15 центиметрів довгі; дальше: часть вилок з трома зубцями, зломану колодку від тих вилок, колодку від других вилок, четвертий зубець від згаданих повисше вилок, колїсце від ключів, 14-центиметрів довгий цьвях, другий 7-центим. довгий цьвях, іглу, колодку від ножа, вістре ножа на 5 центиметрів довге, ключ, довгий на 5 центиметрів і два острі зубцї від гребеня зробленого з дуже твердого рога. Всїх предметів видобув лїкар 25, і они важили разом 230 ґрамів. На питанє, для чого він поликав ті предмети, відповів паробчак, що хотів тим способом відобрати собі житє, бо мачоха з ним дуже зле обходить ся. В Академії сконстатовано, що такого случаю ще не було, щоби хтось тілько предметів проликнув і єму нїчого не стало ся. Найбільше дивувало всіх то, що величезний, довгий і острий цьвях нїчого не пошкодив. Цьвяхом тим пробили перед всїма присутними кілька цалїв грубу дошку. Недужий перебув операцию дуже добре і незадовго вийде зі шпиталю зовсїм здоровий.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: З днем 15 липня б. р. отворено на зелїзничім шляху Льойну-Лїбоховиці при клм. 16.772 перестанками Кшесіном (Kresin) а Лїбоховницями-містом в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних в Празї перестанок особовий „Дубану“ для руху особового і ограниченого пакункового. Білети їзди видає п. Павло Кальош властитель гостинницї в Дубанах. Експедиция пакунків відбуває ся за оплатою належитости в поїздї.

Телеграми.

Відень 27 липня. Спільним міністром скарбу на місце помершого бар. Каляя іменований барон Стефан Бур'ян дотеперішний посол в Атинах.

Рим 27 липня. Офіцияльно оповіщено, що конклаве збере ся дня 31 с. м.

Рим 27 липня. На вчерашній конґреґациї було 40 кардиналів і відчитано завіщанє Папи Льва XIII. Цїле своє майно записав Папа церкві, своякам не записав нїчого; о тім їх повідомлено.

Константинополь 27 липня. Вчерашної ночи на зелїзници Креа-Дедеаґач хтось підкинув 2 динамітові патрони. Поїзд удало ся ще в пору задержати і він наспів в наслїдок того о півтора години пізнїйше.

Париж 27 липня. Пані Гумбертова заявила адвокатови і судиї слїдчому, що за пів години цїла справа закінчить ся і буде то страшна хвиля а президентова суду присяжних сказала, що може бути спокійним, що она в день розправи незанедужає.

Петербург 27 липня. В Баку вибухли грізні непокої; доси страйкує около 30.000 робітників.

час був тут — тут при тобі, що я тут занедужав і мусів тому тут лишити ся. Коли-б він тебе, Джессю, хотів випитувати, то мусиш так само відповідати. Розумієш? То буде найлїпше для твоєї власної безпечности.

— Розумію — відповіла як заголомшена.

— Добре. Коли-б він тебе питав, то знай, що ти нікели не була зі мною в Міль Стріт в иншім домі, як в сїм. В той спосіб можеш охоронити як себе, так і мене. Не забувай — що ми не маємо нїякої звязи з наглою смертию Стефана Ера.

— Добре, буду о тім памятати.

— Так. А тепер о чім иншім. Ти могла мене вже давно вивезти з Уайтчепель. Чи ти не знаєш, що той мій побут тут коштував мене майже житє?

На Джессиних лицях появив ся слабий румянець.

— Лїкар казав, що завдяки моїм заходам удержав ся ти при житю — шепнула.

— Ах — добре, добре! Я чей не єсьм невдячний, але й найлїпша опіка на сьвітї не богато би могла, коли-б я мусїв тут остати. Коли-б я був мав сили, то був би вже давно сам займив ся тою справою, але на жаль я лиш від кількох днів можу здорово думати. І — як Прайс каже — чим скорше я звідси видобуду ся, тим лїпше.

— Кудиж ти хочеш іти — спитала Джессі шепотом. Она чула, що сама не може стерпіти свого голосу.

— Ще сам не знаю. — Єго лице прибрало строгий і твердий вид. — Я ще не рішив ся. Здаєть ся, що виїду з Анґлїї, скоро лише прийду до сил.

Настала довша перерва. Відтак промовила Джессі два слова короткі, але многоважні слова:

— А я? — спитала і зупинила ся.

— Ти — відповів Юрий. — Ти — і відвернув голову та замовк

— На що то довше крутити — сказав вкінци непевним голосом. — Я не можу вже того стерпіти. Ти і я — мусимо розійти ся.

— Розійти ся? — повторила, немов би не зрозуміла того слова.

— Так, мусиш пробовати зрозуміти то, не примушуючи мене поясняти тобі кожду подробицю. Бог видить, як менї прикро, Джессю, що мушу так з тобою говорити, але годї, не можу того змінити. Ми не можемо жити разом і лїпше, коли зараз розійдемо ся.

— Юрий! Юрий! Чому? Що я зробила, що ти мене ненавидиш?

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск в Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·50		„ Підволочиск в гол. двірця
2·04		„ „ в Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск в Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11· –	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·24	„ „ в Підз., Грималова, Залїщик

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні днї
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята

*) Важний в днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).